

Dofinansowanie usług tłumacz języka migowego/tłumacza-przewodnika

1. Czy przy dofinansowaniu usług tłumacza języka migowego wymagany jest wkład własny osoby wnioskującej?

Zgodnie z § 13 pkt 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2002r. w sprawie określenia rodzajów zadań powiatu, które mogą być finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 926 z późn. zm.) wysokość dofinansowania usług tłumacza języka migowego lub tłumacza – przewodnika nie może być wyższa niż 2% przeciętnego wynagrodzenia za godzinę jej świadczenia. W związku z tym udział własny wnioskodawcy jest wymagany wyłącznie w przypadku, gdy koszt usług ww. tłumaczy jest wyższy niż 2 % przeciętnego wynagrodzenia za godzinę jej świadczenia.

2. Kto może być tłumaczem języka migowego, jakiego rodzaju dokumenty potwierdzają uprawnienia tych tłumaczy?

Przepisy z zakresu rehabilitacji osób niepełnosprawnych nie określają definicji tłumacza języka migowego, nie przewidują także możliwości weryfikowania umiejętności takiego tłumacza. W związku z tym tłumaczem może być każda osoba, wskazana we wniosku przez wnioskodawcę.
Biorąc pod uwagę fakt, iż w Polsce nie istnieje państwowy system certyfikacji tłumaczy języka migowego, nie ma możliwości potwierdzenia uprawnień tłumacza języka migowego.

3. Czy tłumacze języka migowego powinni prowadzić działalność gospodarczą? Jakie dokumenty rozliczeniowe powinni przedstawić tłumacze?

Obowiązujące przepisy nie nakładają na tłumaczy języka migowego obowiązku prowadzenia działalności gospodarczej. Zgodnie z § 14 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2002r. w sprawie określenia rodzajów zadań powiatu, które mogą być finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 926 z późn. zm.) podstawę dofinansowania zadań ze środków PFRON stanowi umowa zawarta przez starostę z osobą niepełnosprawną. Umowa m.in. powinna zawierać zakres i sposób realizacji umowy, zobowiązanie do przedłożenia powiatowemu centrum pomocy rodzinie dokumentów rozliczeniowych, a także sposób rozliczenia oraz zestawienie dokumentów potwierdzających wydatkowanie środków PFRON.
Biorąc pod uwagę powyższe, dokumentem rozliczeniowym może być np. rachunek wystawiony przez tłumacza języka migowego, który nie prowadzi działalności gospodarczej.

4. Czy tłumacz języka migowego, z którego usług chce skorzystać osoba wnioskująca o dofinansowanie kosztów tych usług, powinien być tłumaczem przysięgłym języka migowego?

Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2019 r., poz. 1326) przepisów ustawy nie stosuje się do tłumaczy języka migowego oraz innych systemów komunikacji niebędących językami naturalnymi.
Biorąc pod uwagę powyższe, nie może być warunkiem uzyskania dofinansowania ze środków PFRON usług tłumacza języka migowego, który jest tłumaczem przysięgłym, bowiem zgodnie z obowiązującym prawem w Polsce nie istnieje zawód tłumacza przysięgłego języka migowego.

5. Czy tłumacz wybrany przez osobę wnioskującą o dofinansowanie kosztów usługi tłumacza języka migowego powinien być wpisany do rejestru tłumaczy PJM, SJM i SKOGRN, prowadzonego przez wojewodów na podstawie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r., poz. 1824)?

Żadne przepisy nie precyzują obowiązku korzystania z usług tłumaczy posiadających wpis do tego rejestru. Dlatego też osoba niepełnosprawna może wybrać dowolnego tłumacza języka migowego, zaś wpis wybranego tłumacza do rejestru prowadzonego przez wojewodów nie może być warunkiem uzyskania dofinansowania ze środków PFRON usług tego tłumacza.